

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!



ELKE SECONDE TELT

Een komische thriller in twee bedrijven

door

Wies Geerts

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2019
Nr.3501

PERSONAGES

(4 dames – 4 heren)

RIK, homo, duidelijk zichtbaar :

JOSIANE, mama van Rik, kordaat en wat nors :

ELLEN, zus van Rik, enthousiaste flapuit :

SERGE, oudere vriend van Ellen met een opzichtige pruik :

BEN, ex-vriend van Rik, herhaalt alles neurotisch :

IRMA, mama van Ben, onwaarschijnlijke seut :

TRUDY, dochter van Irma, een even grote seut :

STEVEN, journalist :

DECOR

We zien een escape-room. Links is een schuine muur met een reeks speelkaarten en een roulettedoek dat tegen de muur hangt. Halverwege de muur is een deur. Naast de deur staat een lage kast met een kluis op. Rond de kluis staan allemaal grote schaakstukken. Er staat een bordje met chocolade snoep voor de kluis. Op de kluis liggen post-its en een balpen. Aan de muur achteraan hangen allemaal portretfoto's in zwarte kaders. Daarnaast, centraal, is de inkomdeur. Naast de deur hangt een klavier met nummertoesen. Er hangt een briefje. Rechts is er opnieuw een schuine muur, met in het midden nog een deur. Aan die muur hangen 5 foto's wereldberoemde monumenten: de Eiffeltoren, de Big Ben, de Sagrada Familia, de Dom van Keulen en het Atomium. In het midden van de ruimte staat een tafel met enkele boeken en een sleutel in een glazen stolp, de stolp is gesloten met een hangslot. Verder staan en hangen er overal nog landkaarten, foto's en andere puzzel-elementen. Een typische escape-room. In de linkerhoek tenslotte, staat een stoel. Helemaal rechts vooraan op de scène, los van de escape-room, staat een bureau met een stoel erachter.

KORTE INHOUD

Een vrijgezellenavond. Waar kan je die spannender maken dan in een échte escape-room. De deur gaat hermetisch dicht, en binnen de 90 minuten moet je trachten te ontsnappen.

En dan wordt er plots een boodschap gevonden. Een lugubere boodschap. Elk kwartier zal er iemand verdwijnen. Een zieke grap? Bittere ernst?

Voor alle zekerheid toch maar zo snel mogelijk proberen te ontsnappen.

Je weet maar nooit ... en één ding is zeker ... elke seconde telt !

EERSTE BEDRIJF

(Het zaallicht dooft. De beginmuziek speelt. Het licht gaat plots traag aan rechts vooraan. Een man zit aan een bureau, vaag verlicht door een bureaulamp. Hij tokkelt op een laptop. Hij kijkt op vanachter zijn scherm. Hij wrijft met zijn twee handen door zijn gezicht en zucht diep.)

STEVEN : De raarste zaak uit mijn carrière ... echt de raarste zaak uit mijn hele carrière als misdaadjournalist. Ge zit er met uwe neus op, de hele tijd en ge hebt niks door. Niks. Natuurlijk hebt ge iets over het hoofd gezien, het kan niet anders. Maar wat? Welk detail heb ik gemist? Wat is er aan mijn aandacht ontsnapt? *(Hij zucht diep.)* Vijf keer. Vijf keer heb ik de kans gehad om hem of haar te ontmaskeren. Vijf keer niks. Om dan zélf nog een tijdje als dader aanzien te worden. En het onderzoek loopt nog altijd. Want ze kunnen niks bewijzen. Uiteraard kunnen ze niks bewijzen. Er wàren geen bewijzen. Niks hebben ze gevonden, niks! Bestaat de perfecte moord? Natuurlijk bestaat de perfecte moord. Ik heb ze gezien. Vijf keer heb ik ze gezien!

(Er klinkt een tikkende klok. Het licht dimt traag aan het bureau. Intussen verdwijnt Steven van achter zijn bureau. Even traag gaat het vol licht aan op het doek. Het doek opent. De inkomdeur van de escape-room gaat open. Rik komt de kamer binnen. Hij wandelt heel verwijfd. Halfweg blijft hij staan, draait zich om naar de deur, en stampet heel verwijfd met zijn voet op de grond. Hij praat ook heel verwijfd.)

RIK : Kom nuuuuu moedééééér, onze 90 minuten zijn begonnéééén ... pfffff ... Da's een aanradertje zene, uw moeder uitnodigen op uwe vrijgezellenavond ...

(Even later komt Josiane de kamer binnen gesloft. Ze is niet echt enthousiast en kijkt rond in de kamer.)

JOSIANE : En wat is nu juist de bedoeling, zoneke? Want ik snap er eerlijk gezegd niet

veel van, van zo een (*letterlijk uitgesproken*) eskaproom ...

RIK : (*verbetert*) Pfff, helloooo, welkom in 2019, een “escape-room”, dat is dus wel dé rage van het moment hé. Allez, wie kent dat nu niet ...

JOSIANE : Ik ...

RIK : Ja, gij nu ...

JOSIANE : Wat wilt ge daarmee zeggen?

RIK : Ja moeder, dat is nu geen wonder hé. Gij dacht ook dat nen “hashtag” een dag was waarop ze wiet roken, en dat ge met “webmail” een brood kunt bakken hé ...

JOSIANE : Ja het is al goed zoneke. Wacht tot gij zo oud zijt. Daarbij, Mariette, mijn buurvrouw, die kende dat ook niet zene, die heb ik buiten nog gezien toen ik vertrok ...

RIK : Ochottekes, stond ze weer buiten, die roddel? Die heeft de bovenste drie lagen van de stoeptegels er al afgeschuurd volgens mij, gelijk die elke dag haar stoep kuist...

JOSIANE : Ja haha, da’s waar en da’s gewoon om op straat te kunnen roddelen, want da’s een serpent zene, de die, een gazet eerste klas ... Die kan twee stenen doen vechten in de buurt bij ons ...

RIK : Haha, hoort haar hier! Ge staat er toch ook altijd met te tetteren?

JOSIANE : Jaaaa zoneke, ik denk dan altijd maar, “beter een goeie buur dan een slechte vriend” ...

RIK : Een verre ... een verre vriend ...

JOSIANE : Jajaa, maar bon, ze wou uiteraard weten waar ik naartoe ging ...

RIK : Uiteraard ...

JOSIANE : Dus ik zei tegen Mariette, ik ga naar de vrijgezellenavond van onze Rik in een (*weer letterlijk uitgesproken*) “eskaproom” en Mariette kende dat dus ook niet...

RIK : Nee, zoiets modern zal die niet kennen, zo’n fossiel ... Die is 400 jaar ofzo, die heeft volgens mij nog in de klas gezeten met Ambiorix...

JOSIANE : Och, overdrijver ...

RIK : Overdrijven? Allez moeder, die heeft de Spartaanse oorlogen nog meegemaakt ... die ziet er niet uit ... de verrimpelde zeemvel ...

JOSIANE : Allez gij, ik vind dat Mariette er nog heel goed uitziet voor hare leeftijd zene.

Die heeft toch een schoon figuur?

RIK : Wa zegde gij nu? Allez moeder, vanachter zo'n gatflappen en van voor zo plat als een surfplank ...

JOSIANE : Jaaa het is al goed hé zoneke. Maar wat ik dus wou zeggen, Mariette die kende ook geen (*letterlijk uitgesproken*) eskaproom...

RIK : (*verbetert weer*) Nee, dat zal niet zijn en zeker niet als ge het zo uitspreekt ...

JOSIANE : Ik spreek dat uit zoals het er staat: "eskaproom" ...

RIK : Jaja, allez, ik hoop dat ge thuis uwe (*letterlijk uitgesproken*) kompuuter hebt afgezet en da ge (*letterlijk uitgesproken*) "Gert Late Nicht" en "Thé bold and thé bejouwtiful" hebt geprogrammeerd zene ...

JOSIANE : Het is al goed met al uwe commentaar. In plaats van mij uit te lachen... leg het mij dan nog één keer uit hé zoneke. Wat is dat hier nu eigenlijk?

RIK : (*stampt opnieuw verwijfd met zijn voet op de grond.*) Zeg moedééér, ik heb het onderweg al tien keer uitgelegd. Seffens als ons Ellen -die uiteraard weer te laat is- er is, dan gaat die deur (*wijst naar de inkomdeur*) toe en dan hebben we anderhalf uur om hier buiten te geraken.

JOSIANE : Anderhalf uur om gewoon die deur terug open te doen? Moeilijk. Dat is een spelleke voor mensen zonder armen ofzo?

RIK : Neeee moedééér! Pfff... Anderhalf uur om alle puzzels hier op te lossen en de uiteindelijke code die we dan zullen hebben moeten we daar intikken (*hij wijst naar het klavier naast de deur*) en dan gaat de deur open en kunnen we terug buiten ... Zo simpel is het ...

JOSIANE : Simpel? Ik snap er niet veel van, maar het zal zijn eigen wel uitwijzen zeker...?

RIK : Jaaa, natuurlijk. Allez, dat ons Ellen hier maar rap is. Pfff, die is nu eens altijd te laat, maar echt àltijd, de ambetante klet ...

JOSIANE : Ze heeft nog een SM bericht gestuurd daarjuist ...

RIK : Haha, een SMS-bericht ...

JOSIANE : Wel ja, om te zeggen dat ze onderweg was ...

RIK : En wat stond er dan in, in dat SMS-bericht?

JOSIANE : (*droog*) Ik ben onderweg ...

RIK : Ja duuuuh... Allez dan, dan zal ze hier direct wel zijn, en Pierre Peruque zal er ook

wel bij zijn zeker?

JOSIANE : Pierre Peruque?

RIK : Ja, hare nieuwe vriend, de Chers ...

JOSIANE : Serge ...

RIK : Jaaaa, den die! hoe gênant zeg...

JOSIANE : Wat is daar gênant aan?

RIK : Euh, hellooo, ten eerste is die 50 jaar ouder dan zij ...

JOSIANE : Niet overdrijven hé zoneke. 15 jaar, Serge is 15 jaar ouder dan ons Ellen ...

RIK : Oké, da's dus al waaaaay tooo much ... Daar is een woord voor hé ... necrofilie!

JOSIANE : Allez allez ...

RIK : En die Chers hé ...

JOSIANE : (*verbetert weer*) Ser-ge ...

RIK : Awel ja, die heeft dus écht een pruik op hé en ge ziet dat dus ook echt vanop ne kilometer dat dat een pruik is en toch zetten die dan zo nen ontplofte cavia op hunne kop. (*theatraal*) “ah nee, want dat ziet ge niet zene, nu dacht ik écht dat dat uw echt haar was. Zo'n verrassing zeg, dat is een pruik of wat? Ge zwanst!” ...

JOSIANE : Jaaa zoneke zeg, als uw zus daar nu gelukkig mee is ...

RIK : (*Raast voort.*) Hoe kunt ge daar nu verliefd op worden. Zo'n klein ineengestuikt manneke met een woestijnrat op zijne kop ...

JOSIANE : Ja, misschien heeft die mens complexen hé ...

RIK : Ja, complexen, zet dan een mottige pruik op, da's beter ...

JOSIANE : Ja zoneke, de liefde is blind hé ...

RIK : Stekeblind ja ...

JOSIANE : Gij zijt toch ook gelukkig met uwe Luc hé.

RIK : Ja, anders zou ik er volgende week niet met trouwen hé ... Maar mijne Luc da's wel iets anders dan die Chers hé

JOSIANE : Serge ... Maar da's waar, het is ne lieve jongen, uwe Luc ...

RIK : Ne lieve jongen ...

JOSIANE : Ja, is het gene lieve jongen dan?

RIK : Jawel, maar dat klinkt zo vaag: “het is ne lieve jongen” ...

JOSIANE : Hoe dat?

RIK : Laat maar

(Rik kijkt wat ongeduldig rond en probeert de deur links aan de zijkant te openen. Ze is duidelijk op slot. Hij wandelt naar de gang en kijkt nerveus in de gang waar Ellen blijft. Hij zucht. Hij loopt verveeld naar de deur aan de rechterzijde. Hij voelt aan de klink. De deur gaat open. Rik kijkt er binnen.)

Och, hier is nog een ruimte. Amai, wat zouden we hier moeten doen?

JOSIANE : Daar is nog een kamer?

RIK : *(knikt)* Met een grote kist ... *(Hij klapt nerveus in zijn handen.)* Spannээээээénd ...

(Josiane besluit even te gaan kijken. Ze lopen de extra kamer in. Ze laten de deur open en verdwijnen uit het zicht. Net op dat moment komen Ellen en Serge de kamer binnen. Ellen draagt een zomers pakje en een handtas, Serge een iets te fleurig hemd en een flanellen broek. Hij draagt inderdaad overduidelijk een pruik.)

SERGE : Verspreek u nu seffens weer niet zoals vorige keer hé schat ...

ELLEN : Zeg, ik ben niet achterlijk hé ...

SERGE : Dat zeg ik niet hé schat ... maar dus: uw broer heet “Rik” en hij gaat trouwen met de “Luc” volgende week hé, “Rik” en “Luc” dus hé ... onthou het!

ELLEN : Eeeuh, schatteke *(Ze gebaart arrogant dat hij zijn mond moet houden.)* Ik ben gene almalfabeet hé ...

SERGE : *(Rolt met zijn ogen.)* Natuurlijk niet schat ...

ELLEN : En die verspreking is ene keer gebeurd; ge moet daar niet elke keer op terugkomen, ja?

(Serge gebaart dat hij de boodschap heeft begrepen. Op dat moment komen Josiane en Rik terug uit de extra kamer.)

Hier zie, broereke! Hier zijn we zene, we zijn helemaal klaar voor de vrijgezellenavond en uiteraard ook voor volgende week hé, voor den trouw van

Lik en Ruk!

SERGE : *(zucht)* RRRik en LLLuc ... ik zèg het nog ...

ELLEN : Jaaaa, zeg, ik weet ook niet hoe dat komt hé... Soms denk ik iets en dan zeg ik iets helemaal anders... Precies of ik twee verschillende hersenhelften heb ...

SERGE : *(droog)* Stel u dat voor ... twee hersenhelften ...

JOSIANE : *(Geeft Ellen en Serge een kus.)* Dag Ellen, dag Serge ...

RIK : *(Geeft Ellen ook een kus.)* Dag zuske ... *(Hij geeft Serge een hand.)* Dag Chers ...

SERGE : *(verbetert)* Ser-ge ...

RIK : Ja, dat bedoel ik. Waar hebben jullie nu zo lang gezeten zeg, pffff?

SERGE : *(Wijst naar zijn fleurige kleren.)* Wij zijn nog maar juist terug hé. Ge ziet wel aan mijn kleren van waar wij komen waarschijnlijk hé ...

RIK : *(droog)* Van het circus?

SERGE : *(Lacht groen.)* Van Benidorm hé, van ons buitenverblijf.

RIK : Ja, wij zaten hier al wel keilang te wachten ... Rijd dan wat rapper hé ...

SERGE : Dat doe ik nooit. Ik jaag me nooit op in het verkeer, in tegenstelling tot sommige anderen. Daarjuist nog, ik rij properkes 70, ineens begint die achter mij in mijn gat te rijden, toeteren, lawaai maken, bumperkleven, maar die laat ik niet voorbijsteken zene, ik denk "gij niet zene, met uwe dikke vette ... ambulance", haha ...

ELLEN : *(lacht luid.)* Hahaha allez schat, nee maar het was echt fantastisch in Benidorm. Schitterend weer, een zwembadje, elke dag cocktails, alles wat we nodig hebben.

RIK : Jaja cocktails...! Pas toch maar op gij met al uw cocktails. Ik heb eens ergens gelezen dat elk glas alcohol uw leven verkort met 30 minuten.

SERGE : Oeioei schat, dan weet ik al wanneer ge gaat sterven ... in de Middeleeuwen!

RIK : Hahaha ...

ELLEN : Euh, ik drink zoveel ik wil, oké schat? Hartelijk drank ...

SERGE : Dank ...

(Ellen gebaart weer vrij arrogant dat Serge moet zwijgen. Die volgt het stille commando.)

RIK : Ja, dat lijkt mij echt wel tof, zo'n buitenverblijf. Dat zou ik met de Luc ook nog

wel kopen... Maar ja, waar hé ...

ELLEN : In Benidorm hé ...

RIK : Ja, euh, iets dichter!

ELLEN : *(Stapt tot bij Rik.)* In Benidorm. *(Ze gaat eraan van het lachen met haar eigen grapje.)*

RIK : Haha, onnozele ...

(Serge draait zich intussen om en bekijkt de foto's. Ook Ellen gaat even kijken naar alle puzzels. Rik beweegt met zijn beide handen zijn eigen haar, om duidelijk te maken dat Serge echt wel een pruik draagt. Josiane gebaart dat hij ermee moet stoppen.)

ELLEN : *(Wandelt weer tot bij Rik.)* En hoe is het met de Luc?

RIK : Goed goed ...

ELLEN : Ja da's wel ne lieve hé ...

RIK : Nog zo één ... Ne lieve ...

ELLEN : *(Kijkt naar Serge.)* Is dat nu zo verkeerd, ne lieve?

SERGE : Haha, nee, maar dat zeggen ze alleen van lelijke mensen ...

RIK : Inderdaad ...

SHANA : Hoe dat?

SERGE : Het is ne lieve, dat zeggen ze van lelijke mensen. "Wat vindt ge van mijne vriend? Oh het is ne lieve". Dat wil zeggen: "zo lelijk als de nacht, maar lief" ...

ELLEN : Wat is dat voor zever ...

SERGE : Nee schatteke, dat is zo. Da's gelijk "het is speciaal" als ge een toneel hebt gezien dat ge niet goed vond. Dan vragen de acteurs nadien: "wat vond ge ervan?" en dan zegt ge: "Speciaal". Dat wilt zeggen "het trok op geen kloten, maar dat kan ik natuurlijk zo niet in uw gezicht zeggen", dus dan zegt ge "het was speciaal" ... *(Kijkt naar de zaal en richt zich even tot het publiek.)* Onthoud het voor straks na de voorstelling hé ...

RIK : Bon, beginnen we?

(Iedereen knikt. Rik toont snel de kamer.)

Voilà, hier moeten we dus uit geraken binnen de 90 minuten. Hier zijn een aantal puzzels ... *(Wijst naar de puzzels aan de muur en de puzzels op de tafel en kast. Hij wijst naar de deuren van de extra kamer.)*

RIK : Die deur *(wijst naar links)* is op slot en die deur *(wijst naar rechts)* die is open. Daar is nog een extra ruimte en daar staat in het midden gewoon een grote metalen koffer, maar die krijgen we niet open ... en er liggen autosleutels op ...

ELLEN : Autosleutels?

RIK : Ja, op die koffer liggen autosleutels ...

ELLEN : *(Loopt naar de extra kamer.)* Autosleutels begot, daar kan ik nu weinig mee doen hé ...

RIK : Ah ja da's juist, gij hebt geen rijbewijs ...

ELLEN : Nee ik heb geen rijbewijs nee, maar dat is een bewuste keuze!

SERGE : *(droog)* Van de rechter ...

ELLEN : *(gepikeerd)* Zeg, het zal gaan hé ... *(Ze loopt boos de kamer in.)*

JOSIANE : Oei, dat viel precies verkeerd ...

SERGE : Bwa nee, het kon erger. Het valt nog mee; ze heeft nog niet met haar sachoche geslagen ... haha.

JOSIANE : Nog niet ...

(Een seconde later komt Ellen in het deurgat staan en ze slaat met haar handtas op de kop van Serge.)

Haha, ik ken mijn dochter hé! Allez, dan zijt gij elke keer de chauffeur van dienst...

SERGE : Neenee, we pakken tegenwoordig een taxi, want ik ben bezig met een dieet. Er mogen wat kilokes af... Ik ben nu bezig met een jeneverkuur ...

JOSIANE : Amai, een jeneverkuur... En...?

SERGE : Het gaat fantastisch, ik ben al zeven kilo kwijt ...

JOSIANE : Amai ...

SERGE : En mijn rijbewijs ...

JOSIANE : Haha, zotteke. Allez, komaan, we gaan hiernaast kijken ...

(Ze lopen mee de extra kamer in. Ze verdwijnen alle vier uit het zicht. Op dat moment komt een andere kerel de kamer binnen. Hij sloft weinig geïnteresseerd voort en kijkt verveeld rond.)

BEN : Een escape-room, da's gewoon belachelijk hé bol ... dat dat belachelijk is.

(Meteen erna komt de journalist van bij het begin de kamer binnen.)

STEVEN : Doe nu niet flauw hé drol. Dat is echt superplezant ...

BEN : Daar is niks aan ja, dat daar niks aan is ...

STEVEN : Ge gaat u wel amuseren drol, dat wordt keileuk ...

BEN : Keileuk? Ik heb ne kater van hier tot daar, dat ik ne kater heb van hier tot daar ...

STEVEN : Euh, ge weet hoe ik daarover denk hé ... 's avonds grote jan ...

BEN : *(droog)* 's Morgens Dafalgan ...

STEVEN : Tutut, we gaan ons hier wel amuseren vandaag hé drol ...

BEN : Amuseren, ja, met uw moeder erbij! Dat kunt ge niet geloven bol ... Dat ge dat niet kunt geloven.

(Steven bekijkt alle puzzels en geeft commentaar bij alle mogelijke opdrachten.)

STEVEN : Dat wordt plezant ... *(Hij loopt naar de fotokaders.)* Hier gaan we namen moeten raden en die hebben dan een verband denk ik ... *(Hij wandelt naar de kluis links.)* En hier gaan we deze kluis moeten openkrijgen ... *(Hij wandelt naar de tafel in het midden.)* En hier gaan we de sleutel moeten bevrijden ... *(Hij loopt naar de foto's met de monumenten rechts.)* En hier gaan we de steden van de monumenten moeten raden denk ik ...

BEN : *(Wandelt ongeïnteresseerd naar de deur en zucht.)* En hier gaan we zo rap mogelijk terug naar buiten ...

STEVEN : Amai zene, amuseert uw eigen niet te hard hé drol ...

BEN : Het is toch waar hé bol ... Dat het toch waar is ... met uw moeder ... pff ...

STEVEN : Zo erg is ons moeder nu ook niet hé ...

BEN : Zo erg is die niet zegt hij. Allez bol, “Soeur Sourire” is er niks tegen ... en uw zuster is al niet beter, de opperseut van Deurne Zuid en omstreken ...

STEVEN : Ja drol, die wilden dat graag eens doen hé, een escape-room ...

BEN : Ja, qua motivatie voor de andere mensen die mee in de escape-room zitten kan dat wel tellen. Als die twee seutebezen mee binnen zitten, kunt ge er niet rap genoeg buiten geraken ... dat ge er niet rap genoeg buiten kunt geraken ...

(Plots klinkt een stem vanuit de gang.)

IRMA : Koekoeeeeeee!

BEN : Allez, het feestcomité is aangekomen zene ... Dat het feestcomité aangekomen is ...

(Irma komt de kamer binnen. Ze draagt heel ouderwetse kleren. Ze draagt een bril met veel te dikke glazen. Ze ziet er heel seutig uit.)

IRMA : *(Opnieuw vanuit het deurgat)* Koekoeeee!

STEVEN : Dag moederke ...

BEN : *(Ongeïnteresseerd)* Joe!

(Kort nadien komt ook Trudy flauw de kamer binnengewandeld. Haar kleren zijn identiek hetzelfde als die van haar moeder. En ook zij draagt een bril met véél te dikke glazen. Trudy glimlacht heel flauw.)

Oei, er is nog een kopie uit het kopieermachien gevallen precies, dat er nog een kopie uit het kopieermachien is gevallen ...

(Irma en Trudy begroeten Ben en Steven. Trudy geeft enorm flauwe kusjes. Irma geeft Ben en Steven allebei een knuffel en een kruisje. Bij Ben gaat de knuffel niet van harte.)

(droog) Amen ...

STEVEN : Bon, we zijn compleet. Dan kunnen we er hier aan beginnen. Dat ziet er hier wel een toffe escape-room uit ...

BEN : Tijdverlies is dat hier ... dat dat hier tijdverlies is ...

(Op dat moment komen Rik en zijn familie uit de extra kamer terug binnengewandeld. Op het moment dat ze mekaar zien, zeggen ze tegelijkertijd:)

ALLEN : Goeiendag ...

(En plots staat ze allemaal als aan de grond genageld.)

Jullie? Wat doen jullie hier?!

(Enkel Ben snapt niet echt wie er plots in de kamer staat. Hij kijkt verbaasd.)

BEN : Euh ... wie zijn dat?

STEVEN : *(Wijst naar Rik.)* Dàt daar drol, dat is de Rik, mijn ex-vriend ... en die pokemons daarachter dat is mijn ex-schoonfamilie ...

RIK : Oh ... my ... god! Wat doen jullie hier?

STEVEN : Euh, wij hebben deze escape-room gehuurd ... wat doen jùllie hier?

RIK : *(droog)* Wij hebben deze escape-room gehuurd ...

STEVEN : Huh? Dat zal niet zijn ...

RIK : Euh ... jawel ... dat zal wél zijn ... WIJ hebben dat hier gehuurd voor mijn vrijgezellenavond ... Oké ... Prettige dag nog en de wind vanachter! *(Hij wijst naar de deur.)*

STEVEN : Och allez, uwe vrijgezellenavond ... Gaat ge nu al trouwen met uwe Luc Appermont? Ge kent mekaar twee maanden.

RIK : En dan? Dat zijn uw zaken niet denk ik hé ... en hij heet niet Luc Appermont, oké! Hij heet gewoon Luc ...

STEVEN : Gewoon Luc. Haha, jaja, en zijn achternaam?

RIK : Dat maakt niks uit hé ...

STEVEN : Haha, durft ge het niet zeggen?

RIK : Joengeeee ... laat het ...

STEVEN : Maar allez, mogen de mensen niet weten dat uwe toekomstige “Luc Van De Neucker” heet of wat?

RIK : Och joenge, daar kan hij zelf niks aan doen hé ...

STEVEN : Nee, da's waar ... maar een flatterende naam is het niet hé ...

BEN : *(Staat er nog altijd wat verdwaasd bij.)* Euh, ik snap er hier nog altijd niet veel van ... dat ik er hier nog altijd niet veel van snap ...

JOSIANE : *(geïrriteerd)* Zeg jongen, zegt gij alles altijd twee keer?

RIK : Haha ja, irritant hé. Maar dat is waarschijnlijk omdat hij *(wijst naar Steven)* het van de eerste keer niet snapt ...

STEVEN : Och, geestig zene ... Uw humor is nog altijd niet veel beter sinds we uiteen gegaan zijn ...

BEN : *(Kijkt naar Steven.)* Jullie zijn dus een koppel geweest ?

STEVEN : Ja, Rik is mijn ex-vriend. Wij gingen normaal gezien trouwen dit jaar, maar exact een maand voor het trouwfeest heeft hij mij laten zitten voor de “Luc Van De Neucker” ... zijn nieuwe vlam ... en onze trouw ging ineens niet meer door... *(Hij kijkt gepikeerd naar Josiane.)* En dat is allemaal hààr schuld daar zie ...

RIK : Ge moet dat niet op ons moeder steken manneke ...

JOSIANE : Och, laat hem doen, zoneke ... *(Kijkt Steven strak en droog aan.)* Als hij zich kan verbeteren, moet hij het niet laten ...

IRMA : Hey hey, op uw gemak hé troela. Dimmen hé! Ge zijt hier wel over mijne zoon bezig hé ...

JOSIANE : Ik was niet tegen u bezig dacht ik hé, moeder overste ... Uwe zoon is geen heilig boontje hé ...

ELLEN : Bitch-fight, komaan!

STEVEN : *(Richt zich terug tot Josiane.)* Gij hebt op hem ingepaat ja ... GIJ hebt ons uiteen gehaald ...

JOSIANE : Da's dan toch iets waar ik trots op kan zijn als ik in mijn kist kruip!

STEVEN : *(boos)* Ja, en daar moet ge niet te lang meer mee wachten!

SERGE : Allez, de sfeer is goed ...

BEN : *(Probeert Steven te sussen.)* Maar het is nog goed gekomen hé bol. Ge hebt uiteindelijk mij gevonden hé: sympathiek, charmant, behulpzaam, intelligent ...

JOSIANE : *(droog)* Bescheiden ...

BEN : Ook al... En dat zit dan nog allemaal verpakt in dit lichaam ... het lichaam van een Griekse God! *(Hij kijkt trots naar zijn lichaamsbouw.)*

SERGE : *(droog)* Boeddha was geen Griekse God ...

RIK : Boeit allemaal niet ... Ik ga trouwen met de Luc en wij hebben deze escape-room gehuurd voor MIJN vrijgezellenavond vanavond. Dus... afbollen alstublieft, dank u ...

STEVEN : En hij is er niet bij, uwe Luc?

RIK : Duuh, een vrijgezellenavond doet ge dus wel zonder partner hé, slimme ... Allez, kom, stap het af!

STEVEN : Ik denk het niet. WIJ hebben deze escape-room gehuurd vriend, dus bolt gij het maar af ...

RIK : *(Steekt zijn hand op.)* “Talk to the hand, because the face don’t wanna hear it anymore” ...

ELLEN : *(Maakt een vuist.)* Goed gezegd Gringo!

STEVEN : Ja, Gringo, da’s zowat hetzelfde niveau ...

SERGE : Euh, jongens, in plaats van ruzie te maken, vragen we ons beter af hoe we hier tegelijkertijd terechtkomen ...

(Het is even stil.)

IRMA : *(plots)* Dubbel verhuurd

RIK : Huh?

IRMA : Dat spel hier is dubbel verhuurd, dat kan niet anders ...

(Rik en Steven halen tegelijkertijd een reservatieblad uit hun zak. Ze lezen het tegelijk, wisselen het tegelijk uit, lezen tegelijk dat van de andere en kijken elkaar tegelijk aan.)

RIK + STEVEN : *(samen)* Dit is toch een grap?!

ELLEN : Hoe dat?

RIK : Wij zouden inderdaad allebei deze escape-room gehuurd hebben vandaag op dit